

Gezamenlijke aandacht voor slim en duurzaam onderhoud

Het streven naar duurzaamheid lijkt ver weg in een tijd waarin COVID-19 mogelijk voor de grootste economische teruggang sinds de grote depressie in de jaren 30 gaat zorgen. Nationaal en internationaal loopt onze samenleving snel schade op.

Het voorbestaan van veel organisaties staat hierdoor op het spel. Het is te verwachten dat onze samenleving er anders uit zal zien na de crisis. Aandacht voor onderhoud en duurzaamheid is dan ineens ver weg.

Voor onderhoud en duurzaamheid liggen er echter niet alleen bedreigingen, maar naar mijn mening ook nieuwe uitdagingen en kansen. Bijvoorbeeld als het gaat om het nog beter benutten van bestaande kapitaalgoederen en het verlengen van de levensduur. Dit kan niet alleen voor een beter financieel rendement voor stakeholders zorgen, maar heeft vaak ook direct invloed op het gebruik en verlies van kostbare en eindige grondstoffen. Slim onderhoud kan hiermee dus ook een directe bijdrage aan duurzaamheid geven. Als onderhoudsmanager manage je namelijk niet alleen de asset, maar indirect ook de grondstoffen die hierin verwerkt zijn. Als het einde van de levensduur wordt bereikt is dan hergebruik of recycling mogelijk? En hoe zorg je er voor dat grondstoffen zo goed mogelijk bruikbaar blijven voor toekomstig gebruik en niet ongemerkt belanden in een ongewenste afvalverbranding.

Om deze keuzes te kunnen maken zijn inzichten nodig, want hoe weet je bijvoorbeeld of je zonder gevaar onderhoud uit kunt stellen of de bestaande levensduur kunt verlengen? Onderzoek laat zien dat er al veel waardevolle theoretische inzichten rondom onderhoud en duurzaamheid zijn. Er valt echter nog steeds veel te winnen in de daadwerkelijke toepassing van deze principes.

Hiervoor zijn bedrijven, die al extra geïnvesteerd hebben in onderhoud, nu in het voordeel en hebben daarmee al een beter inzicht in hun kapitaalgoederen. Deze organisaties kunnen nu beter onder-

Jan Braaksma' Foto: Jenne Hoekstra

bouwd hun onderhoudsbeleid bijstellen. Maar ook organisaties die dit tot nu toe in mindere mate hebben gedaan, hebben juist ook nu kansen om zaken zoals levensduurverlenging en circulariteitsprincipes toe te passen.

Dit kun je als organisatie vaak niet alleen, actieve samenwerking binnen en buiten organisaties is juist in deze moeilijke tijd hard nodig om het verschil te kunnen blijven maken. Universiteiten kunnen hierin een belangrijke rol in spelen. Ik merk in de dagelijkse (op dit moment digitale) praktijk dat er, ondanks de hectiek, een groot aantal organisaties is die juist nu de samenwerking binnen en buiten de organisaties proberen te versterken. Door de huidige situatie is er soms ook onverwacht ruimte voor deze activiteiten. Mede door deze positieve en constructieve instelling in onderhoudsland zie ik hierin bevestiging dat we er samen wel weer bovenop komen.

Dr. Jan Braaksma, Universiteit Twente,
Leerstoel Maintenance Engineering